

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(toinen jaosto)

31 päivänä tammikuuta 2007*

Asiassa T-362/04,

Leonid Minin, kotipaikka Tel Aviv (Israel), edustajinaan asianajajat T. Ballarino ja C. Bovio,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään E. Montaguti, L. Visaggio ja C. Brown,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinnään aluksi S. Marquardt ja F. Ruggeri Laderchi, sittemmin Marquardt ja A. Vitro,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

ja

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään aluksi R. Caudwell, sittemmin E. Jenkinson,

väliintulijoina,

jossa kantaja on vaatinut alun perin uusista Liberiaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 872/2004 muuttamisesta 22.6.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1149/2004 (EUVL L 222, s. 17) kumoamista ja myöhemmin asetuksen N:o 872/2004 muuttamisesta 9.6.2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 874/2005 (EUVL L 146, s. 5) osittaista kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N. J. Forwood ja S. Papasavvas,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.9.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 San Franciscossa (Yhdysvallat) 26.6.1945 allekirjoitetun Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 24 artiklan 1 kohdan mukaan Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) jäsenet ”jättävät turvallisuusneuvostolle ensisijaisen vastuun kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä sekä tunnustavat, että turvallisuusneuvosto täyttäessään tästä vastuusta johtuvia velvollisuuksiaan toimii niiden nimessä”.
- 2 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 25 artiklan mukaan ”[YK:n] jäsenet sitoutuvat hyväksymään ja täyttämään turvallisuusneuvoston päätökset tämän peruskirjan mukaisesti”.
- 3 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 41 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Turvallisuusneuvosto voi päättää, mihin sellaisiin toimenpiteisiin, jotka eivät sisällä asevoiman käyttöä, on ryhdyttävä sen päätösten tehostamiseksi, ja se saattaa antaa Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenille kehotuksen soveltaa näitä toimenpiteitä. Niihin saattaa sisältyä taloudellisten suhteiden sekä rautatie-, meri-, ilma-, posti-, lennätin-, radio- ja muiden yhteyksien täydellinen tai osittainen keskeyttäminen sekä diplomaattisten suhteiden katkaiseminen.”

- 4 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 48 artiklan 2 kohdan mukaan turvallisuusneuvoston päätökset kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ”on Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenen pantava täytäntöön välittömästi ja toiminnal- laan niissä kysymykseen tulevissa kansainvälisissä elimissä, joissa ne ovat jäseninä”.
- 5 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 103 artiklassa todetaan, että ”jos Yhdisty- neiden Kansakuntien jäsenten peruskirjaan ja johonkin muuhun kansainväliseen sopimukseen perustuvat velvoitteet ovat ristiriidassa keskenään, on peruskirjan velvoitteilla etusija”.
- 6 EU 11 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Unioni määrittelee ja toteuttaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan, joka kattaa kaikki ulko- ja turvallisuuspolitiikan alat ja jonka tavoitteena on:

- turvata unionin yhteiset arvot, perusedut, riippumattomuus ja koskemattomuus Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti,

- lujittaa unionin turvallisuutta sen kaikissa muodoissa,

- säilyttää rauha ja lujittaa kansainvälistä turvallisuutta Yhdistyneiden Kansa- kuntien peruskirjan periaatteiden – – mukaisesti – –.”

7 EY 301 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Jos Euroopan unionista tehdyn sopimuksen yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevien määräysten nojalla hyväksytyssä yhteisessä kannassa tai yhteisessä toiminnassa on päätetty yhteisön toimesta, jonka tarkoituksena on kokonaan tai osittain keskeyttää taloudelliset suhteet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa taikka vähentää niitä, neuvosto toteuttaa tarpeelliset kiireelliset toimenpiteet määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.”

8 EY 60 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Jos yhteisön toimia pidetään tarpeellisina 301 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, neuvosto voi suhteessa niihin kolmansiin maihin, joita asia koskee, mainitussa artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen toteuttaa tarpeelliset kiireelliset pääomien liikkuvuutta ja maksuja koskevat toimenpiteet.

2. Ennen kuin neuvosto on toteuttanut 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jäsenvaltio voi, vakavin poliittisin perustein ja kiireellisyyssyistä, suhteessa kolmannen maahan toteuttaa pääomien liikkuvuutta ja maksuja koskevia yksipuolisia toimenpiteitä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 297 artiklan soveltamista. Näistä toimenpiteistä on annettava tieto komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään niiden tullessa voimaan.

– –”

- 9 EY 295 artiklassa määrätään lopuksi, että ”tällä sopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin”.

Asian tausta

- 10 Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto (jäljempänä turvallisuusneuvosto), joka totesi, että rauha Liberiassa oli vakavasti uhattuna, ja joka otti huomioon Liberian entisen presidentin Charles Taylorin aseman tässä suhteessa, hyväksyi vuodesta 1992 alkaen Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla useita kyseistä maata koskevia päätöslauselmia.
- 11 Kyseisistä päätöslauselmista ensimmäinen on päätöslauselma 788 (1992), joka hyväksyttiin 19.11.1992 ja jonka 8 kohdassa todetaan, että ”rauhan ja vakauden luomiseksi Liberiaan kaikki valtiot panevat täytäntöön välittömästi yleisen ja täydellisen kaikkia Liberiaan suuntautuvia ase- ja sotatarviketoimituksia koskevan saarron ja pitävät sen voimassa, kunnes [turvallisuus]neuvosto toisin päättää”.
- 12 Turvallisuusneuvosto totesi 7.3.2001, että Liberian konflikti oli ratkennut, joten se hyväksyi päätöslauselman 1343 (2001), jossa se päätti peruuttaa päätöslauselman 788 (1992) 8 kohdassa asetetut kiellot. Turvallisuusneuvosto totesi kuitenkin myös, että Liberian hallitus tuki aktiivisesti aseellisia kapinaryhmiä naapurimaissa, ja se toteutti näin ollen uusia Liberiaan kohdistuvia pakotteita. Kyseisen päätöslauselman 5–7 kohdan mukaan kaikkien valtioiden oli muun muassa toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että Liberiaan myytäisiin tai toimitettaisiin aseita tai niihin liittyviä tarvikkeita ja että Liberiasta peräisin olevia raakatimantteja tuotaisiin maahan suoraan tai välillisesti ja että tietyt Liberian hallitusta lähellä olevat tai sitä kannattavat henkilöt voisivat saapua niiden alueelle tai kulkea sen kautta.

- 13 Päätöslauselman 1343 (2001) 19 kohdassa määrätään sellaisen asiantuntijaryhmän perustamisesta, jonka tehtävänä on muun muassa tutkia, onko kyseisellä päätöslauselmalla asetettuja pakotteita noudatettu, ja antaa tästä kertomus turvallisuusneuvostolle. Kyseinen kertomus, jonka numero on S/2001/1015, toimitettiin turvallisuusneuvoston puheenjohtajalle 26.10.2001.
- 14 Turvallisuusneuvosto hyväksyi 22.12.2003 päätöslauselman 1521 (2003). Turvallisuusneuvosto totesi, että Liberiassa tapahtuneet muutokset, erityisesti se, että entinen presidentti Charles Taylor oli poistunut maasta ja että Liberiaan oli muodostettu väliaikainen kansallinen hallitus, sekä Sierran Leonen rauhanprosessissa tapahtunut kehitys merkitsivät sitä, että turvallisuusneuvoston oli tarkistettava Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII lukuun perustuvaa toimintaansa, joten se päätti peruuttaa kiellot, jotka oli asetettu muun muassa sen hyväksymän päätöslauselman 1343 (2001) 5–7 kohdassa. Kyseiset toimenpiteet kuitenkin korvattiin tarkistetuilla toimenpiteillä. Päätöslauselman 1521 (2003) 2, 4, 6 ja 10 kohdassa todetaan näin ollen, että kaikkien valtioiden on muun muassa toteutettava tarvittavat toimenpiteet estääkseen sen, että Liberiaan myydään tai toimitetaan aseita tai niihin liittyviä tarvikkeita ja että niiden alueille saapuu tai niiden kautta kulkee jäljempänä 15 kohdassa tarkoitettujen pakotekomitean nimeämiä henkilöitä ja että niiden alueella tuodaan suoraan tai välillisesti Liberiasta peräisin olevia raakatimanteja ja että niiden alueelle tuodaan Liberiasta peräisin olevaa raakapuuta tai ainespuuta.
- 15 Turvallisuusneuvosto päätti päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdassa perustaa väliaikaisen työjärjestyksensä 28 artiklan mukaisesti turvallisuusneuvoston komitean (jäljempänä pakotekomitea), joka muodostui kaikista turvallisuusneuvoston jäsenistä ja jonka tehtävänä oli muun muassa nimetä sellaiset henkilöt ja pitää luetteloa sellaisista henkilöistä, jotka kyseisen päätöslauselman 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla ovat uhkana Liberian rauhanprosessille tai ovat osallisina toiminnassa, jolla on tarkoitus heikentää rauhaa ja vakautta Liberiassa ja sen lähialueilla, mukaan luettuna ne entisen presidentin Charles Taylorin hallituksen entiset jäsenet ja näiden puoliset sekä Liberian entisten asevoimien jäsenet, jotka pitävät yllä yhteyksiä Charles Tayloriin, henkilöt, jotka ovat loukanneet asekaupan kieltoa, sekä kaikki muut henkilöt, jotka ovat sidoksissa yhteisöihin, jotka tukevat taloudellisesti tai sotilaallisesti Liberiassa tai kyseisen alueen muissa maissa toimivia aseistautuneita kapinaryhmiä.

- 16 Neuvosto katsoi, että yhteisön toiminta oli tarpeen kyseisen päätöslauselman täytäntöön panemiseksi, joten se hyväksyi 10.2.2004 yhteisen kannan 2004/137/YUTP Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2001/357/YUTP kumoamisesta (EUVL L 40, s. 35). Kyseisen yhteisen kannan 2 artiklassa määrätään, että jäsenvaltioiden on toteutettava Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmassa 1521 (2003) asetettujen edellytysten mukaisesti tarvittavat toimenpiteet kaikkien pakotekomitean nimeämien henkilöiden maahantulon tai niiden alueen kautta tapahtuvan kauttakulun ehkäisemiseksi.
- 17 Neuvosto antoi 10.2.2004 EY 60 ja EY 301 artiklan nojalla tietyistä Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1030/2003 kumoamisesta asetuksen (EY) N:o 234/2004 (EUVL L 40, s. 1).
- 18 Turvallisuusneuvosto hyväksyi 12.3.2004 päätöslauselman 1532 (2004), jonka tarkoituksena oli erityisesti Charles Taylorin ja hänen perheenjäsentensä sekä hänen liittolaistensa ja muiden häntä lähellä olevien henkilöiden varojen jäädyttäminen. Kyseisen päätöslauselman 1 kohdassa todetaan, että turvallisuusneuvosto ”päättää, että sen estämiseksi, että Liberian entinen presidentti Charles Taylor, hänen läheisimmät perheenjäsenensä, erityisesti Jewell Howard Taylor ja Charles Taylor nuorempi, Taylorin entisen hallinnon korkeat virkamiehet ja hänen [pakotekomitean] yksilöimät liittolaisensa ja lähipiiriinsä kuuluvat henkilöt käyttävät anastamiaan varoja ja resursseja estääkseen rauhan ja vakauden palauttamisen Liberiaan ja sen lähialueille, kaikkien jäsenvaltioiden on välittömästi jäädytettävä edellä mainittujen henkilöiden tai muiden [pakotekomitean] yksilöimien henkilöiden suoraan tai välillisesti omistamat varat ja muut taloudelliset resurssit, jotka sijaitsevat niiden alueella tämän päätöslauselman antamisajankohtana tai sen jälkeen, mukaan lukien varat ja muut taloudelliset resurssit, jotka ovat heidän tai [pakotekomitean] yksilöimien heidän lukuunsa tai heidän johdollaan toimivien henkilöiden suoraan tai välillisesti omistamien tai valvomien yhteisöjen hallussa, ja huolehdittava siitä, etteivät niiden kansalaiset tai muut niiden alueella olevat tahot aseta suoraan tai välillisesti näitä tai mitään muita varoja tai muita taloudellisia resursseja kyseisten henkilöiden saataville tai hyödynnettäviksi”.

- 19 Päätöslauselman 1532 (2004) 2 kohdassa määrätään tietyistä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kohdistuvista poikkeuksista erityisesti sellaisten varojen ja taloudellisten resurssien osalta, jotka ovat tarpeen asianomaisten henkilöiden olennaisten tai poikkeuksellisten menojen kattamiseksi. Valtiot voivat soveltaa tällaisia poikkeuksia edellyttäen, että pakotekomitea ei tapauksesta riippuen ole vastustanut sitä tai että se on hyväksynyt sen.
- 20 Turvallisuusneuvosto antoi päätöslauselman 1532 (2004) 4 kohdassa pakotekomitean tehtäväksi 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden ja yhteisöjen yksilöimisen ja näitä koskevan luettelon toimittamisen kaikille valtioille, kyseisen luettelon ylläpitämisen ja säännöllisen päivittämisen ja sen tutkimisen uudelleen kuuden kuukauden välein.
- 21 Päätöslauselman 1532 (2004) 5 kohdassa turvallisuusneuvosto päätti tutkia uudelleen 1 kohdassa määrättyjä toimenpiteitä vähintään kerran vuodessa siten, että ensimmäinen uudelleentutkiminen tehtäisiin viimeistään 22.12.2004, ja päättää tuona ajankohtana uusista toimenpiteistä.
- 22 Neuvosto katsoi, että yhteisön toiminta oli tarpeen kyseisen päätöslauselman täytäntöön panemiseksi, joten se hyväksyi 29.4.2004 yhteisen kannan 2004/487/YUTP uusista Liberiaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä (EUVL L 162, s. 116). Kyseisessä yhteisessä kannassa määrätään päätöslauselman 1532 (2004) 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden ja yhteisöjen suoraan tai välillisesti omistamien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä päätöslauselmassa todetuin edellytyksin.
- 23 Neuvosto antoi 29.4.2004 EY 60 ja EY 301 artiklan nojalla asetuksen (EY) N:o 872/2004 uusista Liberiaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä (EUVL L 162, s. 32).

- 24 Kyseisen asetuksen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen mukaan Charles Taylorin ja hänen liittolaistensa varojen jäädyttäminen on osoittautunut tarpeelliseksi, "koska anastettujen varojen ja omaisuuden siirtäminen pois maasta on vaikuttanut kielteisesti Liberiaan ja koska Charles Taylor ja hänen liittolaisensa ovat käyttäneet anastettuja varoja rauhan ja vakauden heikentämiseksi Liberiassa ja koko alueella".
- 25 Kyseisen asetuksen kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, että kyseiset toimenpiteet "kuuluvat – – perustamissopimuksen soveltamisalaan, joten kilpailun vääristymisen estämiseksi niiden täytäntöönpanemiseksi tarvitaan yhteisön osalta yhteisön lainsäädäntöä".
- 26 Asetuksen N:o 872/2004 1 artiklassa määritellään, mitä "varoilla", "varojen jäädyttämisellä", "taloudellisilla resursseilla" ja "taloudellisten resurssien jäädyttämisellä" tarkoitetaan.
- 27 Asetuksen N:o 872/2004 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäädytetään kaikki Liberian entisen presidentin Charles Taylorin, Jewell Howard Taylorin ja Charles Taylor juniorin sekä seuraavien pakotekomitean nimeämien ja liitteessä I lueteltujen henkilöiden tai yhteisöjen välittömässä tai välillisessä omistuksessa tai valvonnassa olevat varat ja muut taloudelliset resurssit:

- a) Liberian entisen presidentin Charles Taylorin muut perheenjäsenet;

- b) entisen Taylorin hallinnon korkeat virkamiehet ja muut hänen läheiset liittolaisensa ja häntä lähellä olevat henkilöt;
- c) oikeushenkilöt, elimet tai yhteisöt, jotka ovat välittömästi tai välillisesti edellä tarkoitettujen henkilöiden omistuksessa tai valvonnassa;
- d) luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka toimivat edellä tarkoitettujen henkilöiden lukuun tai määräyksestä.

2. Mitään varoja tai taloudellisia resursseja ei saa suoraan tai välillisesti asettaa liitteessä I lueteltujen luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, yhteisöjen tai muiden elinten saataville tai hyödynnettäviksi.

3. Kielletään tietoinen ja tarkoituksellinen osallistuminen toimintaan, jonka välittömänä tai välillisenä tavoitteena tai seurauksena on kiertää 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.”

28 Asetuksen N:o 872/2004 liite I sisältää luettelon 2 artiklassa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, oikeushenkilöistä, elimistä ja yhteisöistä. Kantajan nimeä ei mainittu kyseisen luettelon alkuperäisessä versiossa.

29 Asetuksen N:o 872/2004 11 artiklan a alakohdassa todetaan, että komissio valtuutetaan muuttamaan liitettä I turvallisuusneuvoston tai pakotekomitean päätösten perusteella.

30 Asetuksen N:o 872/2004 3 artiklassa todetaan seuraavaa:

”1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, liitteessä II luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen tai tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien asettamisen saataville, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että kyseiset varat tai taloudelliset resurssit

- a) ovat tarpeen sellaisten perusluonteisten menojen kattamiseksi, jotka aiheutuvat muun muassa elintarvikkeiden hankinnasta, vuokrasta tai asuntolainasta, lääkkeistä ja sairaanhoidosta, veroista, vakuutusmaksuista ja julkisten palvelujen käytöstä,
- b) on tarkoitettu yksinomaan oikeudellisiin palveluihin liittyvien kohtuullisten palkkioiden maksamiseen ja näistä palveluista aiheutuneiden kulujen korvaamiseen,
- c) on tarkoitettu yksinomaan jäädytettyjen varojen tai jäädytettyjen taloudellisten resurssien tavanomaisesta säilyttämisestä tai hoidosta aiheutuvien palkkioiden tai palvelumaksujen maksamiseen,

edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut pakotekomitealle aikovansa sallia kyseisten varojen ja taloudellisten resurssien käyttöön antamisen eikä ole saanut pakotekomitealta kielteistä päätöstä kahden työpäivän kuluessa ilmoituksen tekemisestä.

2. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, liitteessä II luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen tai tiettyjen jäädytettyjen varojen tai talou-

dellisten resurssien asettamisen saataville, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että varat tai taloudelliset resurssit ovat tarpeen poikkeuksellisia menoja varten, ja edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut toteamuksesta pakotekomitealle ja että pakotekomitea on sen hyväksynyt.”

31 Pakotekomitea hyväksyi 15.6.2004 työskentelytapoja koskevat määräykset päätöslauselman 1532 (2004) 1 ja 4 kohdan soveltamiseksi (jäljempänä pakotekomitean työskentelytapoja koskevat määräykset).

32 Kyseisten työskentelytapoja koskevien määräysten 2 kohdan otsikko on ”Sellaisia henkilöitä koskevan luettelon päivittäminen ja ylläpito, joita varojen jäädyttäminen koskee”, ja sen b alakohdassa määrätään, että pakotekomitea tutkii viipymättä kyseisen luettelon päivittämistä koskevat pyynnöt, jotka jäsenvaltiot sille lähettävät, ja d alakohdassa puolestaan määrätään, että pakotekomitea tutkii luetteloa uudelleen kuuden kuukauden välein ottaen huomioon muun muassa kaikki pyynnöt henkilöiden ja/tai yhteisöjen poistamiseksi luettelosta (ks. seuraava kohta).

33 Pakotekomitean työskentelytapoja koskevien määräysten 4 kohdan otsikko on ”Luettelosta poistaminen”, ja siinä määrätään seuraavaa:

”a) Hakija (henkilöt ja/tai yhteisöt, jotka kuuluvat [pakotekomitean] luetteloon) voi esittää sen valtion hallitukselle, jossa hän asuu tai jonka kansalainen hän on, asiansa tarkastamista koskevan pyynnön, tämän kuitenkin rajoittamatta olemassa olevien menettelyiden soveltamista. Tällöin hakijan on perusteltava luettelosta poistamista koskeva pyyntönsä, toimitettava merkitykselliset tiedot ja pyydettävä tukea pyynnölleen.

b) Sen hallituksen, jolle pyyntö on osoitettu (kohdehallitus), on tutkittava kaikki merkitykselliset tiedot ja tämän jälkeen otettava kahdenvälisesti yhteyttä

hallitukseen (hallituksiin), joka on ehdottanut lisäämistä luetteloon (ehdotuksen tehnyt hallitus), saadakseen lisätietoja ja neuvotellakseen luettelosta poistamista koskevasta pyynnöstä.

- c) Hallitus (hallitukset), joka on alun perin pyytänyt lisäämistä luetteloon, voi myös pyytää lisätietoja siltä maalta, jossa kantaja asuu tai jonka kansalainen hän on. Kohdehallitus ja ehdotuksen tehnyt hallitus (hallitukset) voivat tarpeen mukaan neuvotella [pakotekomitean] puheenjohtajan kanssa kahdenvälisten neuvotte-
lujen kuluessa.
- d) Jos kohdehallitus tutkittuaan lisätiedot haluaa hyväksyä luettelosta poistamisen, sen on pyrittävä saamaan ehdotuksen tehnyt hallitus (hallitukset) vakuuttu-
neeksi esittämään yhdessä tai erikseen [pakotekomitealle] luettelosta poista-
mista koskevan pyynnön. Kohdehallitus voi ilman ehdotuksen tehneen
hallituksen (hallitusten) pyyntöä esittää komitealle luettelosta poistamista
koskevan pyynnön edellä 3 kohdan b ja c alakohdassa kuvaillun hiljaisen
hyväksymismenettelyn mukaisesti.
- e) Puheenjohtaja antaa väliaikaisen vastauksen kuhunkin sellaiseen luettelosta
poistamista koskevaan pyyntöön, jota ei ole tutkittu tavanomaisessa kahden
päivän määräajassa tai kyseisen määräajan pidentämiseksi annetussa määrä-
ajassa.”

34 Pakotekomitea päätti 14.6.2004 muuttaa luetteloa sellaisista henkilöistä ja yhteis-
öistä, joihin sovelletaan turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1532 (2004)
1 kohdassa lueteltuja toimenpiteitä. Kantajan nimi mainitaan kyseisessä muutetussa
luettelossa, ja hänet nimetään siinä Exotic Tropical Timber Enterprises -nimisen
yhtiön omistajaksi ja yhdeksi entisen presidentin Charles Taylorin pääasiallisista
rahoittajista.

- 35 Komissio antoi 22.6.2004 asetuksen N:o 872/2004 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1149/2004 (EUVL L 222, s. 17), jolla asetuksen N:o 872/2004 liite I korvattiin asetuksen N:o 1149/2004 liitteellä. Kyseinen liite I sisältää 13 kohdassa kantajan nimen, joka on yksilöity seuraavasti:

”Leonid Minin (alias a) Blavstein, b) Blyuvshtein, c) Blyafshtein, d) Bluvshstein, e) Blyufshstein, f) Vladimir Abramovich Kerler, g) Vladimir Abramovich Popiloveski, h) Vladimir Abramovich Popela, i) Vladimir Abramovich Popelo, j) Wulf Breslan, k) Igor Osols). Syntymäaika: a) 14.12.1947, b) 18.10.1946, c) ei tiedossa). Kansalaisuus: ukrainalainen. Saksan passit (nimellä Minin): a) 5280007248D, b) 18106739D. Israelin passit: a) 6019832 (6.11.1994–5.11.1999), b) 9001689 (23.1.1997–22.1.2002), c) 90109052 (26.11.1997). Venäjän passi: KI0861177; Bolivian passi: 65118; Kreikan passi: ei tiedossa. Exotic Tropical Timber Enterprises -yhtiöiden omistaja.”

- 36 Turvallisuusneuvosto hyväksyi 21.12.2004 päätöslauselman 1579 (2004). Turvallisuusneuvosto tarkasteli ensiksi muun muassa päätöslauselman 1532 (2004) 1 kohdassa lueteltuja toimenpiteitä ja katsoi, että Liberian tilanne uhkasi yhä kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta kyseisellä alueella ja että kyseiset toimenpiteet oli aiheellista pitää voimassa sen estämiseksi, että entinen presidentti Charles Taylor, hänen lähimmät perheenjäsenensä, Taylorin entisen hallinnon korkeat virkamiehet ja muut hänen liittolaisensa ja häntä lähellä olevat henkilöt käyttävät anastamiaan varoja estääkseen rauhan ja vakauden palauttamisen Liberiaan ja koko sen lähialueelle, sekä vahvisti uudelleen aikomuksensa tutkia kyseisiä toimenpiteitä uudelleen vähintään kerran vuodessa.
- 37 Pakotekomitea päätti 2.5.2005 lisätä täydentäviä henkilötietoja luetteloon turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1532 (2004) 1 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä.

- 38 Komissio antoi 9.6.2005 asetuksen N:o 872/2004 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 874/2005 (EUVL L 146, s. 5; jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus), jolla asetuksen N:o 872/2004 liite I korvattiin kanteen kohteena olevan asetuksen liitteellä. Kyseinen uusi liite I sisältää 14 kohdassa kantajan nimen, joka on yksilöity seuraavasti:

”Leonid Yukhimovich Minin (alias a) Blavstein, b) Blyuvshstein, c) Blyafshstein, d) Bluvshstein, e) Blyufshstein, f) Vladamir Abramovich Kerler, g) Vladimir Abramovich Kerler, h) Vladimir Abramovich Popilo-Veski, i) Vladimir Abramovich Popiloveski, j) Vladimir Abramovich Popela, k) Vladimir Abramovich Popelo, l) Wulf Breslan, m) Igor Osols). Syntymäaika: a) 14.12.1947, b) 18.10.1946. Syntymäpaikka: Odessa, Neuvostoliitto (nykyisin Ukraina). Kansalaisuus: israelilainen. Väärennetyt Saksan passit (nimellä Minin): a) 5280007248D, b) 18106739D. Israelin passit: a) 6019832 (voimassaoloaika 6.11.1994–5.11.1999), b) 9001689 (voimassaoloaika 23.1.1997–22.1.2002), c) 90109052 (annettu 26.11.1997). Venäjän passi: KI0861177. Bolivian passi: 65118. Kreikan passi: ei tiedossa. Muita tietoja: Exotic Tropical Enterprises -yhtiöiden omistaja.”

- 39 Turvallisuusneuvosto hyväksyi 20.12.2005 päätöslauselman 1647 (2005). Turvallisuusneuvosto muun muassa tarkasteli ensiksi päätöslauselman 1532 (2004) 1 kohdassa lueteltuja toimenpiteitä ja katsoi, että Liberian tilanne uhkasi yhä kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta kyseisellä alueella, minkä jälkeen se totesi, että kyseiset toimenpiteet oli aiheellista pitää voimassa, sekä vahvasti uudelleen aikomuksensa tutkia kyseisiä toimenpiteitä uudelleen vähintään kerran vuodessa.

Oikeudenkäyntimenettely

- 40 Leonid Minin nosti käsiteltävänä olevan kanteen EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.9.2004 saapuneella kannekirjelmällä, joka kirjattiin numerolla T-362/04.

- 41 Neuvosto ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta hyväksyttiin 8.12.2004 ja 21.2.2005 annetuilla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräyksillä väliintulijoiksi tukemaan komission vaatimuksia. Neuvosto toimitti väliintulokirjelmänsä asetetussa määräajassa. Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.4.2005 saapuneella kirjeellä luopuvansa väliintulokirjelmän toimittamisesta, mutta pidätti kuitenkin itsellään oikeuden osallistua asiassa mahdollisesti järjestettävään istuntoon.
- 42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisille ja väliintulijoille kirjallisia kysymyksiä kehottaen näitä vastaamaan niihin kirjallisesti asiassa järjestettävää istuntoa ajatellen. Kantaja ja vastaaja noudattivat kyseistä kehotusta.
- 43 Mininin, komission ja neuvoston lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 13.9.2006 pidetyssä istunnossa; Yhdistynyt kuningaskunta oli ilmoittanut jäävänsä pois istunnosta.

Asianosaisten vaatimukset

- 44 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa asetuksen N:o 1149/2004 liitteessä olevan 13 kohdan
 - kumoaa mainitun asetuksen kokonaisuudessaan

- toteaa EY 241 artiklan nojalla, ettei asetusta N:o 872/2004 ja asetusta N:o 1149/2004 sovelleta.

45 Komissio vaatii vastineessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- jättää osin kanteen tutkimatta ja hylkää sen muilta osin perusteettomana
- jättää tutkimatta tai hylkää perusteettomina vastauskirjelmässä esitetyt uudet kanneperusteet
- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

46 Neuvosto vaatii väliintulokirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kanteen.

47 Kantaja ilmoittaa kirjallisessa vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin aikovansa asetuksen N:o 874/2005 antamisen vuoksi muuttaa alkuperäisiä vaatimuksiaan. Kantaja vaatii tästä hetkestä alkaen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä olevan 14 kohdan

- kumoaa asetuksen N:o 872/2004, sellaisena kuin se on muutettuna kanteen kohteena olevalla asetuksella, niiltä osin kuin sen 2 artiklassa säädetään kantajan varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä.

48 Kantaja on istunnossa yhtäältä luopunut edellä esitetyllä tavalla muutetusta toisesta vaatimuksestaan ja toisaalta vaatinut, että vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mikä merkittiin istuntopöytäkirjaan.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen ja kanteen kohde

49 Kantajan alkuperäisten vaatimusten ensimmäinen osa, joka oli muotoiltu edellä 44 kohdassa esitetyllä tavalla, koski asetuksen N:o 1149/2004 liitteessä, jolla on korvattu asetuksen N:o 872/2004 liite I, olevan 13 kohdan kumoamista.

50 Koska asetuksen N:o 872/2004 edellä mainitulla tavalla korvattu liite I puolestaan korvattiin asian käsittelyn kuluessa kanteen kohteena olevan asetuksen liitteellä, asianosaisia ja väliintulijoita kehoitettiin esittämään kirjalliset huomautuksensa niistä seurauksista, joita mainitulla seikalla oli käsiteltävänä olevan kanteen käsittelyn kannalta.

51 Kantaja muotoili näin ollen vaatimuksensa uudelleen edellä 47 kohdassa esitetyllä tavalla. Komissio ei käsiteltävänä olevan asian erityispiirteet huomioon ottaen esittänyt vastalauseita tällaista uudelleenmuotoilua koskevasta lähtökohtaisesta mahdollisuudesta. Tällainen lähtökohtainen mahdollisuus on todellakin hyväksytty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, jossa on todettu, että kun varojen jäädyttämistä koskeva toimi asian käsittelyn aikana korvataan toisella samaa asiaa koskevalla toimella, sitä on pidettävä uutena seikkana, jonka vuoksi

kantaja voi mukauttaa vaatimuksensa ja kanneperusteensa niin, että ne koskevat myöhempää toimea (ks. asia T-306/01, Yusuf ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomio 21.9.2005, Kok. 2005, s. II-3533, 71–74 kohta, tuomioon on haettu muutosta; ja asia T-315/01, Kadi v. neuvosto ja komissio, tuomio 21.9.2005, Kok. 2005, s. II-3649, 52–55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, tuomioon on haettu muutosta).

- 52 Koska kantaja on lisäksi istunnossa luopunut edellä esitetyllä tavalla uudelleen muotoiltujen vaatimustensa toisesta osasta, on todettava, että kanteella on tästä lähtien ainoastaan yksi kohde ja että tämä kumoamisvaatimus koskee kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä olevaa 14 kohtaa, jolla kantajan nimi säilytetään luettelossa sellaisista henkilöistä, joiden varat on jäädytettävä asetuksen N:o 872/2004 mukaisesti.
- 53 Tältä osin on todettava, että kanteen kohteena oleva asetus on todellakin asetus EY 249 artiklan merkityksessä (ks. vastaavasti ja ex analogia asiassa Yusuf annetun tuomion 184–188 kohta), eikä joukko yksittäistapauksia koskevia päätöksiä, kuten kantaja on virheellisesti esittänyt. Kyseisen asetuksen liitteessä oleva 14 kohta on vastaavalla tavalla säädöksen luonteinen, eikä sitä, toisin kuin komissio virheellisesti väittää, ole näin ollen pidettävä kantajalle osoitettuna ja kantajan osalta tehtynä päätöksenä. Kyseinen toimi koskee tästä huolimatta kantajaa suoraan ja erikseen, koska hänet mainitaan nimeltä asetuksen liitteessä olevassa 14 kohdassa (ks. vastaavasti ja ex analogia asiassa Yusuf annetun tuomion 186 kohta ja asia T-253/02, Ayadi v. neuvosto, tuomio 12.7.2006, Kok. 2006, s. II-2139, 81 kohta, tuomioon on haettu muutosta). Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia kyseisen asetuksen kumoamista.

Aineellinen kysymys

1. *Tosiseikastoa koskevat asianosaisten väitteet*

- 54 Kantaja väittää nimekseen Leonid Minin ja olevansa Israelin kansalainen, jonka kotipaikka on Tel Aviv (Israel), joskin hän käsiteltävänä olevan asian tosiseikkojen

tapahtuma-aikana asui Italiassa. Kantaja toteaa lisäksi, että kaikki hänen yhteisössä olevat varansa ja taloudelliset resurssinsa on jäädytetty asetuksen N:o 1149/2004 antamisen jälkeen, joten hän ei enää kykene huolehtimaan pojastaan eikä jatkamaan toimintaansa puun tuontia ja vientiä harjoittavan yhtiön johtajana. Kantaja korostaa lisäksi, että hänet on vapautettu asekauppaa koskevista syytteistä, joita häntä vastaan oli Italiassa nostettu.

- 55 Komissio ja neuvosto viittaavat tältä osin kuitenkin päätöslauselman 1343 (2001) 19 kohdassa tarkoitetun asiantuntijaryhmän 26.10.2001 päivättyyn kertomukseen (ks. edellä 13 kohta). Mainitut toimielimet toteavat, että muun muassa kyseisen kertomuksen 15–17 kohdasta ja 207 kohdasta ja sitä seuraavista kohdista ilmenee, että kun Italian viranomaiset 5.8.2000 pidättivät kantajan, tällä oli hallussaan useita asiakirjoja, jotka osoittivat hänen osallistuneen Liberiaan suuntautuneeseen asekauppaan. Asiantuntijaryhmä kuulusteli kantajaa vankilassa, ja kantaja oli komission ja neuvoston mukaan tällöin myöntänyt osallisuutensa useisiin edellä mainittuun kauppaan liittyviin liiketoimiin. Kyseiset toimielimet toteavat lisäksi, että se, että kantaja vapautettiin Italiassa syytteistä, perustuu siihen, ettei Italian tuomioistuimilla ole alueellista toimivaltaa tutkia sellaisia syytteitä, joita kantajaa vastaan tuossa tilanteessa oli nostettu kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Oikeudellinen arviointi

- 56 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee sitä, ettei yhteisöllä ollut toimivaltaa antaa asetusta N:o 872/2004, asetusta N:o 1149/2004 ja kanteen kohteena olevaa asetusta (jäljempänä yhdessä kanteen kohteena olevat asetukset), ja toinen kantajan perusoikeuksien loukkaamista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, ettei yhteisöllä ollut toimivaltaa antaa kanteen kohteena olevia asetuksia

- 57 Kyseinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan, joista toinen on esitetty vastauskirjelmän vaiheessa.

Kanneperusteen ensimmäinen osa

– Osapuolten lausumat

- 58 Kantaja väittää kanneperusteen ensimmäisessä osassa ensinnäkin, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmat koskevat yksinomaan valtioita, joille ne on osoitettu, eivätkä ne koske välittömästi yksityisiä oikeussubjekteja, erotuksena yhteisön asetuksista, joilla on jäsenvaltioissa välittömiä vaikutuksia erga omnes. Kanteen kohteena olevilla asetuksilla on näin ollen annettu turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa, joiden määräykset on sisällytetty edellä mainittuihin asetuksiin, määrätyille pakotteille ”lisääarvoa”, eli välitön oikeusvaikutus Euroopan unionin alueella, mitä ei normatiivisesta näkökulmasta voida hyväksyä. Kantajan mukaan yhteisöllä on tältä osin nimittäin ainoastaan rajoitettua erityistoimivaltaa. Kantaja toteaa, että erityisesti EY 295 artiklasta käy ilmi, ettei yhteisöllä ole omaa toimivaltaa omistusoikeusjärjestelmien osalta. Se ei näin ollen ole myöskään toimivaltainen toteuttamaan toimia, joilla yksityisiltä oikeussubjekteilta riistetään näiden omaisuutta. Tämä tehtävä kuuluu jäsenvaltioille, koska ainoastaan niillä on kantajan mukaan toimivalta antaa välitön ja pakottava oikeusvaikutus turvallisuusneuvoston hyväksymille yksittäisille taloudellisille pakotteille.
- 59 Kantaja väittää toiseksi, että ne, joille EY 60 ja EY 301 artiklassa määrätyt toimenpiteet on osoitettu, ovat kolmansia maita. Kyseiset artikkelit eivät näin ollen kantajan mukaan muodosta riittävää oikeudellista perustaa sellaisten rangaistus-

toimenpiteiden tai ehkäisevien toimenpiteiden toteuttamiseksi, jotka koskevat yksityisiä oikeussubjekteja ja joilla on välitön oikeusvaikutus suhteessa näihin. Tällaiset toimenpiteet eivät kuulu yhteisön toimivaltaan, toisin kuin ensinnäkin sellaiset luonteeltaan kaupalliset rajoittavat toimenpiteet, joita Liberian osalta on toteutettu asetuksella N:o 234/2004, ja toiseksi sellaiset Irakia vastaan toteutetut kauppasaartoa koskevat toimenpiteet, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki asiassa T-184/95, Dorsch Consult vastaan neuvosto ja komissio, 28.4.1998 antamassaan tuomiossa (Kok. 1998, s. II-667).

- 60 Kantaja toteaa, että kanteen kohteena olevilla asetuksilla luodun järjestelmän mielivaltainen luonne tulee esille myös vertailtaessa kyseistä järjestelmää siihen järjestelmään, joka luotiin Jugoslavian liittotasavaltaan liittyvien varojen jäädyttämisestä ja sijoitusten kieltämisestä sekä asetusten (EY) N:o 1295/98 ja (EY) N:o 1607/98 kumoamisesta 15.6.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1294/1999 (EYVL L 153, s. 63). Kantaja toteaa, että viimeksi mainitussa asetuksessa tarkoitettujen henkilöiden katsottiin asetuksen 2 artiklan mukaisesti "toimivan" kyseisten hallitusten "puolesta tai nimissä". Kantaja toteaa lisäksi, että asetus N:o 1294/1999 sisälsi jäsenvaltioille osoitettuja normeja ja että siinä muotoiltiin uudelleen sellaiset varojen jäädyttämistä koskevat toimenpiteet, joita jäsenvaltiot jo sovelsivat kansallisella tasolla.
- 61 Kantaja on istunnossa kehitellyt tätä argumentaationsa toista osaa ja väittänyt, että koska Charles Taylor oli syösty vallasta Liberiassa jo ennen kanteen kohteena olevien asetusten antamista, asetusten oikeudellisena perustana ei enää voitu käyttää ainoastaan EY 60 ja EY 301 artiklaa vaan olisi pitänyt käyttää täydentävänä oikeudellisena perustana myös EY 308 artiklaa. Kantaja on vastaavasti vedonnut asiassa Yusuf annetun tuomion 125 kohtaan ja sitä seuraaviin kohtiin.
- 62 Kantaja väittää kolmanneksi, ettei hänen varojensa jäädyttämisellä ole minkäänlaista yhteyttä asetuksen N:o 872/2004 kuudennessa perustelukappaleessa ilmaistuun, "kilpailun vääristymisen estämistä" koskevaan tavoitteeseen, koska kyse ei ole yritysten välisestä sopimuksesta. Kantaja huomauttaa myös, ettei hän näe, miten pääomat, jotka on tosin hankittu väärin perustein mutta jotka suhteessa Euroopan unionin talouteen ovat määrältään täysin merkityksettömiä, voisivat haitata pääomien vapaata liikkuvuutta.

63 Komissio ja neuvosto riitauttavat kaikkien kantajan kirjallisessa käsittelyssä esittämien väitteiden oikeellisuuden. Ne toteavat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt täysin samat tai samankaltaiset väitteet asioissa Yusuf, Kadi ja Ayadi antamissaan tuomioissa.

64 Komissio katsoo niiden väitteiden osalta, jotka kantaja on istunnossa esittänyt asiassa Yusuf annetun tuomion 125 kohdan ja sitä seuraavien kohtien perusteella (ks. edellä 61 kohta), että kyse on uudesta kanneperusteesta, jonka esittäminen asian käsittelyn aikana on työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaan kiellettyä, koska se ei perustu sellaisiin oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin, jotka ovat ilmenneet asian käsittelyn kuluessa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

65 Kantaja esittää, että ainoastaan jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia panemaan täytäntöön taloudellisia pakotteita, joista turvallisuusneuvosto on määrännyt suhteessa yksityisiin oikeussubjekteihin, toteuttamalla toimenpiteitä, joilla on sitova ja pakottava oikeusvaikutus suhteessa näihin.

66 Nämä väitteet on heti aluksi aiheellista hylätä samoilla perusteilla kuin asiassa Yusuf (tuomion 107–171 kohta), asiassa Kadi (tuomion 87–135 kohta) ja asiassa Ayadi (tuomion 87–92 kohta) (yhteisöjen tuomioistuinten mahdollisuudesta perustella tuomio viittaamalla aikaisempaan tuomioon, jolla ratkaistaan olennaisesti samanlaiset kysymykset, ks. asia C-229/04, Crailsheimer Volksbank, tuomio 25.10.2005, Kok. 2005, s. I-9273, 47–49 kohta ja asiassa Ayadi annetun tuomion 90 kohta; ks. myös vastaavasti asia C-204/00 P, Aalborg Portland v. komissio, määräys 5.6.2002, 29 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja ex analogia asia C-155/98 P, Alexopoulou v. komissio, tuomio 1.7.1999, Kok. 1999, s. I-4069, 13 ja 15 kohta).

- 67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimittäin todennut asioissa Yusuf, Kadi ja Ayadi annetuissa tuomioissa, että aina kun yhteisö EY:n perustamissopimuksen nojalla vastaa aikaisemmin jäsenvaltioille kuuluneesta toimivallasta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan soveltamisalalla, kyseisen peruskirjan määräykset ovat yhteisöä sitovia (asiassa Yusuf annetun tuomion 253 kohta) ja että yhteisö on perustamissopimuksensa nojalla velvollinen antamaan toimivaltaansa käyttäen kaikki tarpeelliset säännökset, jotta sen jäsenvaltiot voivat noudattaa tästä peruskirjasta johtuvia velvoitteitaan (asiassa Yusuf annetun tuomion 254 kohta).
- 68 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toisaalta todennut mainituissa tuomioissa, että yhteisöllä on EY 60 ja EY 301 artiklan perusteella toimivalta toteuttaa suoraan yksityisiä oikeussubjekteja koskevia rajoittavia toimenpiteitä silloin, kun tästä määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen YUTP:aa koskevien määräysten nojalla hyväksytyssä yhteisessä kannassa tai yhteisessä toiminnassa ja kun tällaisten toimenpiteiden tarkoituksena on tosiasiallisesti kokonaan tai osittain keskeyttää taloudelliset suhteet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tai vähentää niitä (asiassa Yusuf annetun tuomion 112–116 kohta). Sitä vastoin sellaisia rajoittavia toimenpiteitä, joilla ei ole minkäänlaista yhteyttä kolmannen maan alueeseen tai kyseistä maata johtavaan hallintoon, ei voida perustaa ainoastaan kyseisiin määräyksiin (asiassa Yusuf annetun tuomion 125–157 kohta). Yhteisöllä on kuitenkin toimivalta toteuttaa tällaisia toimenpiteitä EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklan perusteella (asiassa Yusuf annetun tuomion 158–170 kohta ja asiassa Ayadi annetun tuomion 87–89 kohta).
- 69 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto on todennut Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston määräysten nojalla hyväksytyssä yhteisessä kannassa 2004/487, että yhteisön toiminta oli tarpeen tiettyjen rajoittavien toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1532 (2004) mukaisesti suhteessa Charles Tayloriin ja häntä lähellä oleviin henkilöihin, ja yhteisö on pannut kyseiset toimenpiteet täytäntöön antamalla kanteen kohteena olevat asetukset (ks. vastaavasti ja ex analogia asiassa Yusuf annetun tuomion 255 kohta).
- 70 Käsiteltävänä olevan asian erityispiirteet huomioon ottaen on kuitenkin todettava, että kanteen kohteena olevien asetusten ainoan oikeudellisen perustan muodostavat EY 60 ja EY 301 artikla. Riippumatta siitä, pidetäänkö väitteitä, joita kantaja on tältä

osin asiassa Yusuf annetun tuomion 125 kohdan ja sitä seuraavien kohtien perusteella esittänyt istunnossa, uutena kanneperusteena (ks. edellä 61 kohta), on näin ollen tarkistettava, onko niiden pakotteiden, jotka koskevat kantajaa Liberian entistä presidenttiä Charles Tayloria lähellä olevana henkilönä, tarkoituksena tosiasiallisesti kokonaan tai osittain keskeyttää taloudelliset suhteet kolmannen maan kanssa tai vähentää niitä, mikä merkitsee sen tarkistamista, onko kyseisillä pakotteilla riittävä yhteys kyseisen maan alueeseen tai hallintoon.

- 71 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, että asia on näin käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien, YUTP:aa koskevien yhteisten kantojen ja yhteisön säädösten osalta, ja näin on siitakin huolimatta, että Charles Taylor syrjäytettiin presidentin virastaan jo vuoden 2003 elokuussa.
- 72 Turvallisuusneuvosto on nimittäin jatkuvasti katsonut – eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ole asettaa turvallisuusneuvoston arviota kyseenalaiseksi –, että Liberian tilanne uhkasi yhä kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta kyseisellä alueella ja että Charles Taylorin ja häntä lähellä olevien henkilöiden osalta toteutetut rajoittavat toimenpiteet olivat yhä tarpeen sen estämiseksi, että kyseiset henkilöt käyttävät anastamiaan varoja estääkseen rauhan ja vakauden palauttamisen kyseisessä maassa ja koko alueella (ks. esim. ajanjakson 2001–2005 osalta edellä 12, 14, 15, 18 ja 36 kohta ja 20.12.2005 alkaneen ajanjakson osalta edellä 39 kohta).
- 73 Vastaavasti asetuksen N:o 872/2004 neljännessä perustelukappaleessa todetaan, että Charles Taylorin ja hänen liittolaistensa varojen jäädyttäminen on aiheellista, ”koska anastettujen varojen ja omaisuuden siirtäminen pois maasta on vaikuttanut kielteisesti Liberiaan ja koska Charles Taylor ja hänen liittolaisensa ovat käyttäneet anastettuja varoja rauhan ja vakauden heikentämiseksi Liberiassa ja koko alueella”.

- 74 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että koska sellainen elin, jolle kansainvälinen yhteisö on uskonut päätehtävän kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilyttämisessä, katsoo, että Charles Taylor ja hänen liittolaisensa pystyvät yhä vaarantamaan rauhan Liberiassa ja sen naapurimaissa, kyseisten henkilöiden osalta toteutetut rajoittavat toimenpiteet merkitsevät riittävää yhteyttä kyseisen maan alueeseen tai sen hallintoon, jotta voidaan katsoa, että niiden ”tarkoituksena on kokonaan tai osittain keskeyttää taloudelliset suhteet – – kolmannen maan kanssa taikka vähentää niitä” EY 60 ja EY 301 artiklan merkityksessä. Yhteisö on näin ollen toimivaltainen toteuttamaan kyseiset toimenpiteet mainittujen määräysten perusteella.
- 75 Muut väitteet, joihin kantaja on yksityiskohtaisemmin vedonnut ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan osalta, eivät ole omiaan horjuttamaan esitettyä arviointia.
- 76 Kantaja on väittänyt, että kanteen kohteena olevilla asetuksilla on perusteettomasti annettu turvallisuusneuvoston kyseisille päätöslauselmille ”lisäarvoa”, koska asetuksilla on välitön oikeusvaikutus yhteisön alueella, ja komissio on perustellusti torjunut kyseisen väitteen huomauttamalla yhtäältä, ettei EY 60 tai EY 301 artiklassa rajoiteta kyseisten määräysten täytäntöön panemiseksi toteutettavien toimien valikoimaa, ja toisaalta, ettei päätöslauselmassa 1532 (2004) myöskään aseteta erityisiä rajoituksia, jotka koskisivat sitä, minkälaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä YK:n jäsenvaltioiden on toteutettava suoraan tai, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa, sellaisten kansainvälisten järjestöjen kautta, joihin ne kuuluvat. Kyseisessä päätöslauselmassa päinvastoin vaaditaan päätöslauselman täytäntöönpanon kannalta ”tarpeellisten toimenpiteiden” toteuttamista. Komissio ja neuvosto väittävät tältä osin perustellusti, että yhteisön asetuksen antaminen on oikeutettavissa ilmeisillä yhdenmukaisuuteen ja tehokkuuteen liittyvillä syillä ja sen avulla voidaan estää asianomaisten henkilöiden varojen siirtäminen tai kätkeyminen sellaisena aikana, joka jäsenvaltioilta kuluu direktiivin täytäntöön panemiseen tai kansallisen oikeuden mukaisen päätöksen tekemiseen.
- 77 Kantaja on myös väittänyt, että yhteisö rikkoo EY 295 artiklaa säätäessään yksityisten oikeussubjektien varojen jäädyttämisestä, ja tältä osin on todettava, että vaikka oletettaisiin, että kyseisillä toimenpiteillä puututtaisiin omistusoikeusjärjestelmään

(ks. tältä osin asiassa Yusuf annetun tuomion 299 kohta), on riittävää todeta, että yhteisö valtuutetaan kyseisestä määräyksestä riippumatta tietyissä perustamissopimuksen muissa määräyksissä toteuttamaan sellaisia seuraamus- tai suojatoimenpiteitä, jotka vaikuttavat yksityisten oikeussubjektien omistusoikeuteen. Asia on näin muun muassa kilpailun (EY 83 artikla) ja kauppapolitiikan (EY 133 artikla) osalta. Asia on näin myös sellaisten toimenpiteiden osalta, jotka – kuten käsiteltävänä olevassa asiassa – on toteutettu EY 60 ja EY 301 artiklan nojalla.

- 78 Kantaja on väittänyt myös, ettei hänen varojensa jäädyttämisellä ole minkäänlaista yhteyttä asetuksen N:o 872/2004 kuudennessa perustelukappaleessa ilmaistuun tavoitteeseen, joka koskee ”kilpailun vääristymisen estämistä”, ja tältä osin on todellakin todettava, ettei toteamus kilpailun vääristymiseen liittyvästä vaarasta, jota kyseisellä asetuksella pyritäisiin mainitun perustelukappaleen mukaan torjumaan, ole vakuuttava (ks. vastaavasti ja ex analogia asiassa Yusuf annetun tuomion 141–150 kohta ja asiassa Kadi annetun tuomion 105–114 kohta).
- 79 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut asiassa Ayadi antamansa tuomion 165 kohdassa, asetuksen perusteluja on kuitenkin tutkittava kokonaisvaltaisesti. Oikeuskäytännön mukaan muotovirhe, jonka asetuksen osalta muodostaa se, että yhdessä sen perustelukappaleessa on virheellinen tosiseikkaa koskeva maininta, ei voi johtaa kyseisen asetuksen kumoamiseen, mikäli asetuksen muut perustelukappaleet sisältävät sinänsä riittävät perustelut (asia 119/86, Espanja v. neuvosto ja komissio, tuomio 20.10.1987, Kok. 1987, s. 4121, 51 kohta ja yhdistetyt asiat T-129/95, T-2/96 ja T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke ja Lech-Stahlwerke v. komissio, tuomio 21.1.1999, Kok. 1999, s. II-17, 160 kohta). Näin on esillä olevassa asiassa.
- 80 Tältä osin on muistettava, että EY 253 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmevä neuvoston päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvollisuuden noudattamista arvioitaessa on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki kyseistä asiaa koskevat oikeussäännöt. Kun kyseessä on yleisesti sovellettavaksi tarkoitettu toimi, kuten pääasiassa, riittää, kun perusteluissa

osoitetaan yhtäältä kokonaistilanne, joka johti toimen toteuttamiseen, ja toisaalta ne yleiset tavoitteet, joihin toimella pyritään (ks. asia C-344/04, IATA ja ELFAA, tuomio 10.1.2006, Kok. 2006, s. I-403, 66 ja 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 81 Käsiteltävänä olevan asian osalta on todettava, että asetuksen N:o 872/2004 viittauskappaleet ja erityisesti kyseisen asetuksen ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs ja viides perustelukappale täyttävät kyseiset vaatimukset selvästi muun muassa sen takia, että niissä viitataan yhtäältä EY 60 ja EY 301 artiklaan ja toisaalta turvallisuusneuvoston päätöslauseelmiin 1521 (2003) ja 1532 (2004) sekä yhteisiin kantoihin 2004/137 ja 2004/487.
- 82 Lisäksi on todettava, että se, että kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä mainitaan kantaja nimeltä sellaisena henkilönä, jonka osalta on toteutettava varojen jäädyttämistä koskeva yksilöllinen toimenpide, on riittävästi perusteltu mainitun asetuksen toisessa perustelukappaleessa olevalla viittauksella siihen, että myös pakotekomitea on osoittanut kyseisen henkilön nimeltä.
- 83 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Kanneperusteen toinen osa

– Osapuolten lausumat

- 84 Kanneperusteen toisessa osassa, joka on esitetty vastauskirjelmässä, kantaja vetoaa siihen, että käsiteltävänä olevassa asiassa keskeistä toissijaisuusperiaatetta on loukattu.

- 85 Komissio esittää, ettei kyseistä väitettä voida ottaa tutkittavaksi, koska kyseessä on uusi kanneperuste, johon on ensimmäisen kerran vedottu vasta vastauskirjelmässä, mutta toteaa myös, ettei kantaja missään tapauksessa ole esittänyt riittäviä perusteita väitteidensä tueksi.
- 86 Komissio toteaa, että EY 60 ja EY 301 artiklalla on yksiselitteisesti ja varauksitta siirretty toimivaltaa yhteisölle. Tämä toimivalta on komission mukaan yksinomaista, joten toissijaisuusperiaatetta ei voida soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa.
- 87 Komissio ja neuvosto väittävät lopuksi, että vaikka oletettaisiin, että toissijaisuusperiaatetta on sovellettava käsiteltävänä olevassa asiassa, se täysin toissijainen tehtävä, joka jäsenvaltioille on EY 60 artiklalla jätetty, merkitsee sen myöntämistä, että varojen jäädyttämistä koskevien toimenpiteiden tavoitteet voidaan tehokkaammin saavuttaa yhteisön tasolla. Tästä on komission ja neuvoston mukaan selvästi kyse käsiteltävänä olevassa asiassa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 88 Aluksi on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimet voivat kunkin asian olosuhteet huomioon ottaen arvioida, voidaanko kanneperuste hylätä hyvän oikeudenhoidon perusteella ottamatta ensiksi kantaa tutkittavaksi ottamista koskevaan kysymykseen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-217/99, T-321/99 ja T-222/01, Sinaga v. komissio, tuomio 13.9.2006, Kok. 2006, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa (Kok. 2006, s. II-67*)).
- 89 Käsiteltävänä olevassa asiassa väite, joka koskee toissijaisuusperiaatteen väitettyä loukkaamista, on joka tapauksessa hylättävä perusteettomana pääasiallisesti samoin

perustein kuin ne, jotka on esitetty asiassa Ayadi annetun tuomion 110, 112 ja 113 kohdassa vastauksena Ayadin esittämään, olennaisesti samanlaiseen kanneperusteeseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella katsotaan, ettei kyseiseen periaatteeseen voida vedota EY 60 ja EY 301 artiklan soveltamisalalla, vaikka oletettaisiin, ettei mainittu soveltamisala kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. On joka tapauksessa todettava, että vaikka oletettaisiin, että kyseistä periaatetta on sovellettava sellaisissa olosuhteissa, joista on kyse käsiteltävänä olevassa asiassa, on ilmeistä, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmien – jotka sitovat erotuksetta kaikkia YK:n jäseniä – yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa on toteutettavissa paremmin yhteisön tasolla kuin kansallisella tasolla.

- 90 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteiden toinen osa ja näin ollen myös koko kanneperuste on hylättävä.

Toinen, perusoikeuksien loukkaamista koskeva kanneperuste

- 91 Tämä kanneperuste jakautuu kolmeen osaan, joista kolmas on esitetty vastauskirjelmässä.

Kanneperusteiden ensimmäinen ja toinen osa

– Osapuolten lausumat

- 92 Kantaja vetoaa kanneperusteiden ensimmäisessä osassa siihen, että omistusoikeutta, jonka suoja kantajan mukaan kuuluu sellaisiin perusoikeuksiin, joita yhteisön on

kunnioitettava (asia 44/79, Hauer, tuomio 13.12.1979, Kok. 1979, s. 3277, Kok. Ep. IV, s. 677), on loukattu, erityisesti kun otetaan huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) ensimmäinen lisäpöytäkirja.

- 93 Kantaja myöntää, että oikeuskäytännön mukaan kyseiseen oikeuteen voi kohdistua rajoituksia, jos ja niiltä osin kuin kyseisillä rajoituksilla pyritään yhteisön yleistä etua koskevaan päämäärään. Kantaja huomauttaa kuitenkin, ettei kanteen kohteena olevissa asetuksissa mainita yhtäkään tällaista päämäärää. Kantaja toteaa erityisesti, ettei sellaisena voida pitää tavoitetta, joka koskee kilpailun vääristymisen estämistä, millä ei kantajan mukaan ole minkäänlaista merkitystä käsiteltävänä olevassa asiassa (ks. edellä 61 kohta). Sellaisen tavoitteen osalta, joka koskee rangaistuksen määräämistä sellaisten varkauksien perusteella, joihin ”diktaattori Taylor ja hänen ’käsikassaransa’” ovat syyllistyneet, kantaja toteaa, että se kuuluu valtioiden – joille turvallisuusneuvoston päätöslauselmat on osoitettu – eikä yhteisön toimivaltaan.
- 94 Kantaja esittää vastauskirjelmässään, ettei niitä periaatteita, jotka yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut asiassa C-84/95, Bosphorus, 30.7.1996 antamassaan tuomiossa (Kok. 1996, s. I-3953), johon komissio on vedonnut, voida soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa. Kantaja toteaa ensiksi, että erotuksena niistä toimenpiteistä, joista mainitussa asiassa oli kyse, kanteen kohteena olevissa asetuksissa säädettyjen toimenpiteiden oikeasuhteisuutta ei ole arvioitu ennen asetusten antamista. Toiseksi Jugoslavian liittotasavallan (Serbia ja Montenegro), jossa käytiin sisällissotaa, tilannetta ei kantajan mukaan voida verrata tilanteeseen Liberiassa, jossa rauhanprosessi on vireillä. Kolmanneksi kantaja toteaa, että maasodan lakeja ja tapoja koskevan Haagissa 18.10.1907 tehdyn yleissopimuksen liitteenä olevan ohjesäännön 46 ja 53 artiklan mukaan kuljetusvälineet, kuten Irlannin viranomaisten edellä mainitussa asiassa Bosphorus takavarikoima lentokone, nauttivat sodan aikana vähäisempää suojaa kuin muut yksityisen omaisuuden lajit.
- 95 Kantaja väittää vielä vastauskirjelmässään, ettei yhtäkään sellaisista omistusoikeuteen kohdistuvista rajoituksista, jotka Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan nojalla ovat sallittuja, voida soveltaa käsiteltävänä

olevassa asiassa. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on joka tapauksessa todennut, että kyseisen määräyksen kanssa on ristiriidassa valtion sellainen toiminta, jolla luodaan tosiasiallinen tilanne, jossa omistaja on absoluuttisesti estynyt käyttämästä omaisuuttaan, ilman, että hän saa minkäänlaista etua kärsimänsä vahingon vastapainoksi (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiassa Papamichalopoulos v. Kreikka 24.6.1993 antama tuomio, A-sarja, nro 260-B).

- 96 Kanneperusteen toisessa osassa kantaja vetoaa puolustautumisoikeuksien loukkamiseen, joka perustuu siihen, että yhteisö on kantajan mukaan antanut kanteen kohteena olevat asetukset, jotka tosiasiallisesti muodostavat joukon yksittäistapauksia koskevia hallintopäätöksiä, suorittamatta tosiasiallista jäädytettäviä varoja koskevaa tutkimusta ja ilman minkäänlaista kontradiktorista menettelyä. Kantaja toteaa tältä osin, että puolustautumisoikeuksia on kunnioitettava kaikissa hallinnollisissa menettelyissä (asia T-11/89, Shell v. komissio, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. II-757, Kok. Ep. XII, s. II-49).
- 97 Komissio ja neuvosto riitauttavat kantajan kirjallisessa käsittelyssä esittämien väitteiden oikeellisuuden. Ne toteavat lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo hylännyt samanlaiset tai samankaltaiset väitteet asioissa Yusuf, Kadi ja Ayad antamissaan tuomioissa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 98 Käsiteltävänä olevassa asiassa asetus N:o 872/2004, joka on annettu muun muassa yhteinen kanta 2004/487 huomioon ottaen, merkitsee sitä, että yhteisön tasolla on pantu täytäntöön jäsenvaltioihin YK:n jäsenenä kohdistuva velvollisuus panna täytäntöön, tarvittaessa yhteisön toimella, sellaiset Charles Tayloriin ja häntä lähellä oleviin henkilöihin kohdistuvat pakotteet, joista on määrätty ja joita on sen jälkeen vahvistettu useissa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla annetuissa turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa. Asetuksen N:o 872/2004 perustelukappaleissa viitataan nimenomaisesti päätöslauselmiin 1521 (2003) ja 1532 (2004).

- 99 Sama koskee asetusta N:o 1149/2004, joka annettiin sen jälkeen, kun kantaja sisällytettiin pakotekomitean 14.6.2004 tekemällä päätöksellä luetteloon sellaisista henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin kyseisiä pakotteita on sovellettava (ks. edellä 34 ja 35 kohta), ja kanteen kohteena olevaa asetusta, joka annettiin sen jälkeen, kun mainittua luetteloa muutettiin pakotekomitean 2.5.2005 tekemällä päätöksellä (ks. edellä 37 ja 38 kohta).
- 100 Lisäksi on todettava, että turvallisuusneuvoston kyseisissä päätöslauselmissa ja käsiteltävänä olevassa asiassa kanteen kohteena olevissa asetuksissa säädetään asianomaisiin henkilöihin kohdistuvista sellaisista taloudellisista pakotetoimenpiteistä (varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen), jotka luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan ovat olennaisesti samanlaisia kuin ne toimenpiteet, joista oli kyse asioissa Yusuf, Kadi ja Ayadi. Kaikkiin näihin pakotteisiin, joita turvallisuusneuvosto tai toimivaltainen pakotekomitea tutkii säännöllisesti uudelleen (ks. mm. yhtäältä edellä 20, 21, 32, 36 ja 39 kohta ja toisaalta asiassa Yusuf annetun tuomion 16, 26 ja 37 kohta), kohdistuu keskenään samanlaisia rajoituksia (ks. mm. yhtäältä edellä 19 ja 30 kohta ja toisaalta asiassa Yusuf annetun tuomion 36 ja 40 kohta) ja niiden osalta on otettu käyttöön keskenään samanlaiset menettelyt, joita noudattaen asianomaiset henkilöt voivat vaatia, että toimivaltainen pakotekomitea tutkii heidän tapauksensa uudelleen (ks. mm. yhtäältä edellä 31–33 kohta ja toisaalta asiassa Yusuf annetun tuomion 309 ja 311 kohta).
- 101 Tässä tilanteessa ja edellä 66 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti kantajan väitteet, jotka koskevat hänen perusoikeuksiensa, omistusoikeuden ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista, on hylättävä, kun otetaan huomioon asiassa Yusuf annettu tuomio (226–283, 285–303 ja 304–331 kohta), asiassa Kadi annettu tuomio (176–231, 234–252 ja 253–276 kohta) ja asiassa Ayadi annettu tuomio (115–157 kohta), joissa olennaisilta osin samanlaiset väitteet hylättiin syistä, jotka pääasiallisesti liittyivät Yhdistyneisiin Kansakuntiin perustuvan kansainvälisen oikeusjärjestyksen ensisijaisuuteen yhteisön oikeusjärjestykseen nähden, tähän ensisijaisuuteen liittyvään rajoitukseen, joka kohdistuu sellaiseen laillisuusvalvontaan, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi harjoittaa sellaisten yhteisön tointen osalta, joilla pannaan täytäntöön turvallisuusneuvoston tai sen pakotekomitean päätöksiä, ja siihen, ettei kansainvälisen oikeuden pakottavaa normia (jus cogens) rikota sellaisilla varojen jäädyttämistä koskevilla toimenpiteillä, joista on kyse käsiteltävänä olevassa asiassa.

102 Tästä seuraa, että toisen kanneperusteen ensimmäinen ja toinen osa on hylättävä.

Kanneperusteen kolmas osa

– Osapuolten lausumat

103 Kolmannessa kanneperusteessa, joka on esitetty vastauskirjelmässä, kantaja vetoaa siihen, että alueperiaatetta on loukattu. Kantaja vetoaa tältä osin vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan edellytyksenä sille, että yhteisö käyttää pakkotoimia koskevaa toimivaltaansa suhteessa sellaiseen toimintaan, joka tapahtuu yhteisön alueen ulkopuolella, on se, että kyseisellä toiminnalla on vaikutuksia yhteisön alueella (yhdistetyt asiat 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 ja 125/85–129/85, Ahlström Osakeyhtiö ym. v. komissio, tuomio 27.9.1988, Kok. 1988, s. 5193, Kok. Ep. IX, s. 671; asia C-286/90, Poulsen ja Diva Navigation, tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6019, Kok. Ep. XIII, s. I-191 ja asia T-102/96, Gencor v. komissio, tuomio 25.3.1999, Kok. 1999, s. II-753).

104 Kantaja toteaa lisäksi, että kanteen kohteena olevien asetusten pyrkimyksenä on tuottaa lopulliset vaikutukset Liberian alueella eikä yhteisön alueella, mikä ilmenee asetuksen N:o 872/2004 kolmannesta ja neljännestä perustelukappaleesta. Kantajan mukaan tämä seikka erottaa mainitun asetuksen asetuksesta N:o 1294/1999 (ks. edellä 60 kohta), jonka tarkoituksena oli kantajan mukaan ”lisätä tuntuvasti Serbiaan kohdistuvaa painetta” ja jolla oli näin ”yleinen päämäärä, joka oli täysin irrotettu minkäänlaisista alueellisuuteen liittyvistä seikoista”.

105 Komissio toteaa, ettei kantajan väitettä, joka koskee kanteen kohteena olevien asetusten vaikutusten ekstraterritoriaalisuutta, voida ottaa tutkittavaksi, koska kyse on uudesta kanneperusteesta. Komissio toteaa joka tapauksessa, ettei kyseisillä asetuksilla ole minkäänlaista ekstraterritoriaalista vaikutusta, koska niitä sovelletaan ainoastaan yhteisön alueella oleviin varoihin ja taloudellisiin resursseihin.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

106 Ilman, että olisi tarpeen lausua alueperiaatteen loukkaamista koskevan väitteen tutkittavaksi ottamisesta (ks. tältä osin edellä 88 kohta), kyseinen väite on hylättävä perusteettomana, koska kanteen kohteena olevia asetuksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin varoihin ja taloudellisiin resursseihin, jotka ovat yhteisön alueella, eikä niillä näin ollen ole minkäänlaista ekstraterritoriaalista vaikutusta.

107 Sillä, että kanteen kohteena olevien asetusten antamisen taustalla olevan toiminnan vaikutukset toteutuvat yksinomaan yhteisön ulkopuolella, ei ole merkitystä, koska EY 60 ja EY 301 artiklan nojalla toteutettujen toimenpiteiden tarkoituksena on nimenomaisesti se, että yhteisö panee täytäntöön yhteisiä kantoja tai yhteisiä toimintoja, jotka on hyväksytty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen YUTP:aa koskevien määräysten nojalla ja joissa määrätään kolmanteen maahan kohdistuvasta toiminnasta. Lisäksi on todettava, että EU 11 artiklan 1 kohdan mukaan yksi YUTP:n tavoitteista on säilyttää rauha ja lujittaa kansainvälistä turvallisuutta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti. Tällaista tavoitetta ei selvästikään olisi mahdollista saavuttaa, jos yhteisön olisi rajattava toimintansa sellaisiin tapauksiin, joissa sen toiminnan taustalla olevan tilanteen vaikutukset kohdistuvat sen omaan alueeseen.

108 Sama koskee tilannetta, joka liittyy siihen, että kanteen kohteena olevien asetusten vaikutusten väitetään kohdistuvan lopullisesti Liberian alueeseen, koska EY 60 ja EY

301 artiklalla yhteisö nimenomaisesti valtuutetaan toteuttamaan sellaisia taloudellisia pakotteita koskevia toimenpiteitä, joiden vaikutusten on tarkoitus kohdistua kolmansiin maihin.

- 109 Edellä esitetystä seuraa, että toisen kanneperusteen kolmas osa ja näin ollen koko kanneperuste on hylättävä.
- 110 Koska yksikään kantajan kanteensa tueksi esittämistä perusteista ei ole perusteltu, kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 111 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 112 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Euroopan unionin neuvosto ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Julistettiin Luxemburgissa 31 päivänä tammikuuta 2007.

E. Coulon

kirjaaja

J. Pirrung

jaoston puheenjohtaja